

Rim, 1. listopada 2014.

Predragi, neka mi Isus čuva moje kćeri i sinove!

Ut in gratiarum semper actione maneamus! Pridružimo se neprestanom djelu zahvale koje sveti Josemaría živi u Nebu, sada prigodom jedinstva Djela koje smo *osjetili* na beatifikaciji predragoga don Álvara: koliko više zahvalimo Gospodinu, više ćemo se uvijek i u svemu sjediniti s njegovom Presvetom Voljom.

Nadolaze mi riječi Apostolove: *Uzdam se doista u sve vas, da je moja radost - radost svih vas*¹. To je radost koja dolazi od Duha Svetoga kao ispunjenje obećanja Isusa Krista prvoj Dvanaestorici, a po njima i svim kršćanima: *Budete li čuvali moje zapovijedi, ostat ćete u mojoj ljubavi; kao što sam i ja čuvao zapovijedi Oca svoga te ostajem u ljubavi njegovoj. To sam vam govorio da moja radost bude u vama i da vaša radost bude potpuna*².

Mnogo puta smo razmišljali o životu ovog dobrog i vjernog sluge i to se svodi na potpunu vjernost prema Božjem planu za njega i njegovo poslanje na zemlji. Tu je nastajao njegov postojani mir i radost koju smo mi i mnogi ljudi mogli vidjeti. Kada mu Crkva priznaje slavu blaženika i predstavlja kao uzor odanog sljedbenika Kristova, podsjeća nas na stazu koju moramo prijeći do zajedništva s Bogom na koje Gospodin poziva nas sve koji smo već sretni ovdje na zemlji.

Jasno nam je pred očima radost koju je imao moj dragi prethodnik godine 1992. kada je bila beatifikacija svetoga Josemaríje. Pisao nam je: „Tako prisna i duboka je bila ta radost, plod Duha Svetoga (usp. *Gal* 5, 22), da nam se činilo da smo utonuli u *more radosti*, što je jasan znak prisutnosti Božje u našoj duši“³. Isto nam se svima događa i sada. Molim Gospodina, kao i don Álvaro tom prilikom, da proširi tu radost na stotine tisuća ljudi koji su po cijelom svijetu vidjeli obred beatifikacije, a također i one koji sudjeluju na zahvalnim Misama na različitim mjestima. Kao priznanje svetosti našega Oca, također i sada molimo Gospodina da ovi dani ostanu neizbrisivo utisnuti u svima; neka kiša milosti ovih dana sve potakne „da mole, idu često na sakramente, da poboljšaju svoj obiteljski ambijent ili rad; konačno, da se malo više približe Bogu“⁴.

Sveti Josemaría je uporno tvrdio: ***Radost je jedno kršćansko dobro, koje posjedujemo sve dok se borimo, jer je posljedica mira***⁵. Stoga vrlo konkretna odluka onoga što smo živjeli znači borbu u sportskom duhu kako bismo svaki trenutak bili bliže Bogu: u radu i na odmoru, kod kuće i u društvenom životu, u manjim i većim svakodnevnim događajima..., podignimo pogled prema našem Ocu Bogu moleći Ga za snagu da se odlučimo koristiti primjer blaženog Álvara, ljubeći pouke svetoga Josemaríje. Tako ćemo uvijek biti vedri, zadovoljni i u svojoj

¹ 2 Kor 2, 3.

² Iv 15, 10-11.

³ Blaženi Álvaro, *Pismo*, 1.12.1992.

⁴ *Isto*.

⁵ Sveti Josemaría, *Kovačnica*, br. 105.

okolini ćemo sijati *gáudium cum pace*, radost i mir onih koji hodaju s Isusom Kristom.

Na Misi 27. rujna čitali smo pismo koje je Sveti Otac poslao prigodom beatifikacije. Papa Franjo govori o strelovitoj molitvi koju je don Álvaro često izgovarao: *hvala, oprosti, pomogni mi više*. Drago nam je bilo čuti te riječi na svečanom obredu. Iste su kao i one koje sam vam predložio kao slogan za slijedeće mjesece; konkretan su izraz naše zahvalnosti Bogu koji nam ih pruža za vodiča u dubljem razgovoru koji od svakoga od nas Bog sada traži.

Hvala! To sada najprije izlazi iz duše. Naša zahvalnost za ono što smo doživjeli upravlja se *Kralju vjekova, besmrtnome, nevidljivome, jedinome Bogu čast i slava u vijeke vjekova*⁶. Hvala Presvetom Trojstvu na tom daru za Crkvu, Opus Dei i cijelo čovječanstvo kada nam predstavlja dragi lik ovog sluge za uzor i zagovor. Proslava u Madridu prošlih dana i ona koja se zbiva u Vječnom Gradu i u bezbrojnim državama, uz zahvalne Mise i molitve tisuća ljudi koji idu moliti u baziliku svetoga Eugenija ispred tijela novoga blaženika, svela se na kratke i impresivne riječi: ***Deo omnis glória! Regnáre Christum vólumus! Omnes cum Petro ad Iesum per Mariám!*** Obnovimo želju da Bogu damo svu slavu, odlučno se boreći svaki dan kako bismo Kristovo kraljevstvo unijeli u društvo, dobro sjedinjeni s Papom, dopuštajući da nas Presveta Djevica Marija, naša Majka, povede k Isusu.

Vrlo ozbiljno se zaželimo Nebeske milosti kako bi se ta odluka konkretizirala u djelima; jer – kao što je također spominjao sveti Josemaría - ***Djela su ljubav, a ne lijepe riječi***⁷. Usprkos dobroj volji koja nas potiče po dobroti Božjoj, često naša težnja za razgovorom ostaje kratka, zbog naše slabosti. Tada nam, prema onome što nam je ponavljao don Álvaro, dolazi trenutak da Boga molimo za oprostjenje, prije svega u ispitu na kraju svakoga dana i svaki put kada idemo na sveti sakrament Ispovijedi: *oprosti, pomogni mi više*. Tako će se čak i izgubljene bitke pretvoriti u dobivene borbe i božanska milost će nas pozvati da u novom zanosu ponovno počnemo duhovnu borbu.

Razmotrimo Papine riječi u poruci za beatifikaciju. ***Hvala, oprosti, pomogni mi!*** U tim se riječima izražava potez života koji je usredotočen u Boga. Život onoga koji je potaknut najvećom Ljubavlju i živi sasvim iz te ljubavi. Onoga koji još osjeća svoje slabosti i ljudska ograničenja i pouzdaje se u milosrđe Gospodinovo i želi da svi ljudi, njegova braća, to također iskuse⁸. I dodaje sveti Otac: blaženi Álvaro del Portillo šalje nam vrlo jasnu poruku, kaže nam da se uzdamo u Gospodina, jer on je naš brat, naš prijatelj koji nas nikad ne izdaje i koji je uvijek uz nas. Potiče nas da se ne plašimo ići protiv vjetra i patiti zbog naviještanja Evandjelja. Osim toga nas poučava da u jednostavnosti i svakodnevicu našega života možemo naći siguran put svetosti⁹.

Danas, 1. listopada, svi koji u Rimu sudjelujemo na proslavi prigodom beatifikacije bili smo na audijenciji Svetoga Oca na Trgu svetoga Petra. Tamo sam mu još jednom zahvalio i u ime svih vas i potvrdio sam mu da se trudimo pojačati molitvu za njega i njegove nakane, kao što nas je on molio na kraju pisma koje mi je poslao: ***Molim sve vjernike Prelature, svećenike i laike, kao i sve koji sudjeluju na aktivnostima, da mole za mene i ujedno udjeljujem svoj Apostolski Blagoslov***¹⁰.

Mislimo radosno na to kako se ovih dana na početku listopada gomilaju razlozi za zahvalu i

⁶ 1 Tim 1, 17.

⁷ Sveti Josemaría, *Put*, br. 933.

⁸ Papa Franjo, Pismo Prelatu Opusa Dei povodom beatifikacije Ávara del Portilla, 26.6.2014., liturgijskom blagdanu svetoga Josemaríje.

⁹ *Isto*.

¹⁰ *Isto*.

potreba molitve, mnoge molitve, dok se uzdamo u dobrotu našega Oca Boga. Sutra, na godišnjicu utemeljenja Djela, naša se zahvalnost mora uzdignuti u Nebo u novom intenzitetu. Poslije podne, nakon klanjanja pred Presvetim Sakramentom u bazilici svetoga Eugena i čašćenju relikvije novoga blaženika, prenijet ćemo tijelo don Álvara u Kriptu prelatske crkve.

Preporučimo zagovoru don Álvara također i mir u svijetu, posebno tamo gdje mnogi ljudi trpe progonstvo zbog svoje vjere, i molimo za rad slijedećeg izvanrednog skupa Sinode Biskupa koja počinje 5. listopada. O kad bi ozbiljno poraslo naše utjecanje Blaženoj Djevici Mariji u molitvi svete Krunice u ovom mjesecu koji Crkva tradicionalno posvećuje toj marijanskoj pobožnosti. Puni vjere uzdignimo molitvu po zagovoru naše Majke kako bi Duh Sveti prosvjetlio sinodske Oce u izlaganju nauka Crkve o braku i obitelji, o temeljnoj važnosti kako bi se društvo u svim dijelovima ponovno vratilo na put koji je Bog po svojoj dragoj providnosti označio za ljude.

Među ostalim točkama koje su važne za našu molitvu podsjećam vas na neke koje je Papa sveti Ivan Pavao II. iznio u apostolskoj pobudnici *Familiaris consortio*, koja je plod Sinode Biskupa u Rimu 1980. Kada je pokazao da je kršćanski brak, sakrament Novoga Zavjeta, čin obreda Bogu i da je sredstvo i put svetosti za ljude koje Gospodin na to poziva, Papa naglašava da tako, kao iz tog sakramenta, „nastaju za supružnike dar i dužnost da svaki dan žive primljeno posvećivanje, iz istog sakramenta nastaju također milost i moralna obaveza da pretvore svoj život u neprestanu duhovnu žrtvu“¹¹. I to je moguće, dodaje sveti Prvosvećenik, samo kada se često ide na sakrament obraćenja i pomirenja, kao i na sakrament Euharistije¹².

Kao impresum sveti Ivan Pavao II. je ukazivao na važnost obiteljske molitve – supružnika, roditelja s djecom – što je „ujedno plod i zahtjev zajedništva koje proizlazi iz sakramenta Krštenja i Braka (...). Ta molitva ima za originalni sadržaj sam obiteljski život koji se u različitim okolnostima objašnjava kao poziv Božji i aktualiziran kao djetinji odgovor na njegov poziv: radosti i boli, nade i tuge, rođenja i rođendani (...) i ostalo znače intervenciju ljubavi Božje u povijesti obitelji, kao što trebaju značiti dobar trenutak djela zahvale, zaziva, pouzdanog prepuštanja obitelji zajedničkom Ocu koji je na nebesima“¹³.

Čini mi se da te točke koje spominje sveti Ivan Pavao II. imaju veliku aktualnost i mogu u slijedećim tjednima usmjeriti svačiju molitvu. Govorite sa svojom rodbinom, prijateljima i znancima, kako bi u uskom zajedništvu sa Svetim Ocem tako podržali zadatke dolazeće Sinode.

Ne zadržavam se na drugim godišnjicama ovog mjeseca – divna je providnost Božja u upravljanju Djelom! Ali potražite ih vi kako biste ostali vrlo blizu svetoga Josemarije, blaženog Álvara i svih žena i muškaraca koji već uživaju u promatranju Presvetoga Trojstva.

Sa svom ljubavlju vas blagoslivlja

vaš Otac
+ Javier

¹¹ Sveti Ivan Pavao II., apostolska pobudnica *Familiaris consortio*, 22.11.1981., br. 56.

¹² Usp. *Isto*, br. 57-58.

¹³ *Isto*, br. 59.